

РЕШЕНИЕ

№ 11680

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **12323** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 26, ал. 2 във връзка с чл.24 и от Закона за чужденците в Република Б., вр. чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на М. К., [дата на раждане] , гражданка на Р. Федерация срещу отказ № 5364р-23407 от 14.10.2025г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа на зам. директора на дирекция „Миграция“, СДВР.
Жалбоподателката твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен. Твърди, че са нарушени нормите на чл. 9, т. 2 АПК и чл. 24, ал. 9 и ал.13 ЗЧРБ, тъй като дирекция „Миграция“ е изпратила до Агенцията по заетостта непълна и невярна информация, а именно основанието на предходното разрешение - студент редовно обучение без да посочи, че обучението е прекратено и че подателят иска смяна на основанието. Счита, че това представлява нарушение на принципа за служебно изясняване и задължението на администрацията да предоставя вярна информация. Наличието на разрешение за пребиваване като студент не е основание за отказ по чл. 16 ЗТМТМ, от което следва, че отказът на Агенцията по заетостта е издаден в нарушение на закона. Излага доводи, че има нарушение на чл. 11 АПК - неспазване на сроковете и противоречие с чл. 4 и чл. 6 АПК (принципи на законност, справедливост и пропорционалност), доколкото към датата на подаване на заявлението за ЕРПР М. К. е отговаряла на всички изисквания на чл. 24и ЗЧРБ и ЗТМТМ. Сочи, че редовното обучение е било прекратено преди подаването на заявлението и законът не съдържа забрана лице със студентско разрешение да кандидатства за ЕРПР.
Ответникът – заместник директорът на дирекция „Миграция“, СДВР, изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Счита, че М. К. няма правен интерес да води дело, защото тя има възможност да работи и има разрешение за пребиване като съпруга, член на

семејство на постојанно пребиваващ. Жалбоподателката е прекъснала следването си и не е уведомила своевременно „Миграция“. При подаване на заявление тя е била с разрешено право за пребиваване като студент, а студентите могат да работят почасово с регистрација в Агенция по заетостта, която не изисква разрешение. Отказът от м. октомври 2025 г. е законен и е във врска с отрицателно становище на Агенция по заетостта, която е отказала до предостави достъп до пазара на труда. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

С отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, рег. № 5364р-23407/14.10.2025г., издаден от заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР на основание чл. 26, ал. 2 във врска с чл. 24и от ЗЧРБ, е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа, тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, на жалбоподателката М. К., [дата на раждане], гражданка на Р. Федерация.

Административният орган е разгледал заявление рег. № 538800-1819 от 18.06.2025г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б., което е подадено на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ), съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.“

Заявлението е подадено от работодател „Аврора 04“ ЕООД.

Заявление рег. № 538800-1819 от 18.06.2025г. с приложените към него документи е изпратено на Агенция по заетостта (АЗ) за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ.

С писмо УРИ 536400-89174 от 07.10.2025г. дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена за отрицателно становище на Агенция по заетостта.

Становището е изготвено от страна на Агенция по заетостта въз основа на приложените документи към заявлението и допълнително представените им, които са разгледани, но не давали основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“, защото на М. К. е предоставено право на продължително пребиваване на основание чл. 24в, ал.1 от ЗЧРБ (студент в редовна форма на обучение във висше училище в Република Б.), валидно до 16.01.2026г. Информацията относно пребиваването на чужденеца е предоставена на Агенция по заетостта с писмо с рег. № 536400-60669 от 03.07.2025г. по описа на МВР.

Агенция по заетостта е достигнала до извода, че горесцитираното обстоятелство не позволява предоставяне на положително становище за достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на М. К., във врска с чл.15, ал.1 от ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище на Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, относно липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“, чужденецът не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ, зам. директорът на дирекция „Миграция“ е постановил процесния отказ, на основание чл. 26. ал. 2 във врска с чл. 24и от ЗЧРБ.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо е допустима.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 23, ал. 7 ЗЧРБ, както и заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015г. изменена и допълнена със заповед № 5364з-3306 от 07.12.2022г.

При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Настоящият състав намира, че обжалваният акт следва да бъде отменен. Действително се установява, че жалбоподателката е притежавала разрешение за пребиваване на основание това, че е била записана като студент редовно обучение, във висше училище, което разрешение е било със срок до 16.1.2026 г.

Действително, при подаване на заявлението, по което е постановен процесният акт, жалбоподателката е поискала единствено издаване разрешение за пребиваване на основание чл. 24и ЗЧРБ. В него не е посочила, нито е представила документи, от които да е видно, че е прекъснала образованието си, редовна форма на обучение, в нарушение на изискването на чл. 36, ал. 2 АПК, предвиждащ, че Страните оказват съдействие на органа при събирането на доказателства. Те са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган.

Същевременно се установява, че на 28.4.2025 г. жалбоподателката е подала заявление до ректора на В. „Ч. Х.“, с което е поискала да бъде прекъснато обучението ѝ. Видно от декларация за получаване на оригинални документи, на 15.5.2025 г. са ѝ върнати такива, на посочената дата.

Предвид така установеното настоящият състав намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен. При постановяването му не е съобразен фактът, че жалбоподателката е прекъснала обучението си, редовна форма. Макар и да не е посочено това от нея при подаване на заявлението и в хода на административното производство, в нарушение на чл. 36, ал. 2 АПК, тези факти следва да се съобразят при постановяване на настоящото решение, по арг. от чл. 142, ал. 1 АПК, доколкото те са се случили и към датата на постановяването му.

Същевременно, ответникът не може да се позовава в настоящото производство на това, че жалбоподателката е получила разрешение за пребиваване на основание редовна форма на обучение доколкото основанията за получаването е отпаднало.

По разноските. Жалбоподателят не е поискал присъждане на такива, поради което и съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата М. К., [дата на раждане] , гражданка на Р. Федерация, отказ № 5364р-23407 от 14.10.2025г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа на заместник директора на дирекция „Миграция“, СДВР.

ВРЪЩА преписката на заместник директора на дирекция „Миграция“, Министерство на вътрешните работи за продължаване на административното производство при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на това решение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС дължавна такса от 30 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.